

Arrest

nr. 338 518 van 22 december 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
 wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat B. SOENEN**
 Vaderlandstraat 32
 9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door zijn voogd X, op 7 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juli 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en zijn advocaat B. SOENEN. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart van Albanese nationaliteit te zijn en in oktober 2009 geboren te zijn.

Op 19 augustus 2024 dient hij als niet-begeleide minderjarige vreemdeling een verzoek om internationale bescherming in.

Op 12 februari 2025 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat en voogd.

Op 5 mei 2025 verklaart de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen heb jij de Albanese nationaliteit en ben jij afkomstig uit Tirana. Jij bent geboren op [...] 2009 en bent actueel minderjarig.

Jij woonde samen met jouw ouders, broer en zus in jouw huis. Op de verdieping boven jullie woonde de broer van jouw vader, S.A., met zijn vrouw en hun zoon, Su.A.

Op 3 december 2003 werd jouw oom S.A. gedood door S.B. Deze werd vervolgens veroordeeld tot een gevangenisstraf van zeven of acht jaar. Enkele jaren later hadden jouw vader en jouw paternale oom P.A. ruzie met de familieleden van S.B. P.A. stak N.T., de maternale neef van S.B., neer. Jouw oom werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar, waarvan hij een jaar effectief uitzat.

Jouw broer B.A. (O.V. [...]) verliet Albanië en reisde naar België waar hij op 16 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende. In het kader van het door hem ingediende verzoek besloot het CGVS op 19 april 2024 dat zijn verzoek kennelijk ongegrond is. Hij ging hiertegen niet in beroep.

Jij verliet Albanië op 19 augustus 2024 en reisde per bus naar België, waar jij op 19 augustus 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende. Bij een eventuele terugkeer naar Albanië vrees je slachtoffer te worden van de bloedwraak tussen jouw familie en de familie B.

Ter staving van dit verzoek om internationale bescherming legde jij volgende documenten neer: een kopie van de identificatiepagina van jouw paspoort; een vonnis d.d. 21 juni 2004 waarin S.B. veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf van vijftien jaar voor de moord op jouw oom S.A.; een vonnis d.d. 7 juli 2005 waarin P.B., de zoon van S.B., veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf van twee jaar voor zijn aandeel in de gebeurtenissen van 3 december 2003; en een vonnis d.d. 20 mei 2005 waarin jouw oom veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf van drie jaar voor het neersteken van N.T. op 19 december 2004.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en in de aanwezigheid van je advocaat, waarbij beide in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat jij afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van jouw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in jouw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat jouw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Er kan geen geloof gehecht worden aan jouw bewering dat jouw familie in een bloedwraak verwickeld is.

- In het kader van jouw broers verzoek werd er reeds een weigeringsbeslissing genomen. Het Commissariaat-generaal oordeelde in deze beslissing dat er geen geloof gehecht kan worden aan het bestaan van een bloedwraak tussen jouw familie en de familie B.*

- Uit de vonnissen die jij neerlegde, blijkt dat je paternale oom S.A. op 3 december 2003 door S.B. gedood werd (zie map 'Documenten', nr. 2), en dat het incident waarbij je paternale oom P.A. de maternale neef van S.B., N.T., neerstak plaatsvond op 19 december 2004 (zie map 'Documenten', nr.3). Deze feiten wordt niet betwist. Nergens uit deze documenten blijkt echter dat er sprake is van een werkelijke bloedwraak.

- Jouw kennis over deze problemen is zeer beperkt. Je weet niet wanneer jouw oom vermoord werd en wanneer de bloedwraak aldus gestart zou zijn. Je gaf aan dat het misschien in het jaar 1999 was (CGVS, p. 12), daar waar uit de documenten blijkt dat de moord in december 2003 plaatsvond. Het incident waarbij jouw oom P.A. iemand van de tegenpartij neerstak situeerde je zo'n tien tot elf jaar na de moord op jouw oom (CGVS, p. 12). Uit de documenten blijkt echter dat dit incident in december 2004 plaatsvond. Je sprak overigens over S.B. (CGVS, p. 12), daar waar de familienaam van de tegenpartij B. betreft. Je wist niet of er in de daarop volgende twintig jaar ooit nog een ander incident plaatsvond (CGVS, p.12). Dat je dit alles niet weet en niet correct in de tijd kan situeren, en dat je klaarblijkelijk de door jou neergelegde documenten niet doorgenomen hebt is zeer bevreemdend en ondermijnt nogmaals het bestaan van een vendetta.

- Het loutere feit dat jouw vader telkens terugkeert naar uw woning na een aantal in Italië verbleven te hebben ondermijnt het bestaan van een bloedwraak op fundamentele wijze (CGVS, p. 6).

Er kan bijgevolg evenmin geloof gehecht worden aan jouw vrees om slachtoffer te worden van deze bloedwraak. Dit wordt bevestigd door onderstaande elementen.

- Je had een vrij leven in Albanië. Je ging naar school, je deed boodschappen en je voetbalde veel met jouw vrienden (CGVS, p. 8 en 9). Hieruit blijkt geen vrees om slachtoffer te worden van de familie B.

- Jouw vrees over eventuele toekomstige problemen is volledig hypothetisch. Jij haalde aan dat ze een huurling zouden gebruiken om iemand van jouw familie te vermoorden. Je wist echter niet of de tegenpartij concrete plannen had om zoiets te doen. Je stelde louter dat in Albanië moorden op deze manier gepleegd werden (CGVS, p.13). Jouw voogd gaf aan dat Su.A., de zoon van je paternale oom S.A., wraak zou willen nemen voor de dood van zijn vader en dat daardoor het conflict tussen jouw familie en de tegenpartij terug zou oplaaien (CGVS, p.14). Jij gaf daarbij echter aan dat je neef geen concrete plannen had. Meer zelfs, volgens jou was hij niet van plan om wraak te nemen. Jij geloofde niet dat hij zoiets zou doen (CGVS, p.14).

- Jouw voogd haalde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat je een tijdje niet naar school ging omwille van bedreigingen (CGVS-vragenlijst, ingevuld bij DVZ, vraag 3.9), hetgeen vreemd overkomt gezien jij er expliciet verklaarde dat je niet bedreigd werd (CGVS-vragenlijst, ingevuld bij DVZ, vraag 3.5). Tijdens jouw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde je bovendien dat je op school nooit problemen kende, dat je er nooit ruzie had en een goede relatie had met je medeleerlingen. Ook al ging je niet elke dag naar school, je bevestigde dat je tot je vertrek uit Albanië, een of twee maanden na het einde van het schooljaar, naar school ging (CGVS, p.8). Je gaf tot slot aan dat er nooit iets concreet met jou is gebeurd omwille van deze bloedwraak (CGVS, p.13).

Hoe dan ook, er dient te worden vastgesteld dat jij niet aannemelijk hebt gemaakt dat jij voor de door jou aangehaalde bloedwraak geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/ of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

- Jij wist niet of er iemand van jouw familie naar de politie ging omwille van deze bloedwraak (CGVS, p.13).

- Jouw bewering dat de Albanese autoriteiten je geen bescherming kunnen bieden en dat er geen justitie is in Albanië, kan niet overtuigen. Niet alleen kan verwezen worden naar onderstaande informatie waaruit het tegendeel blijkt, ook maakte jij zelf niets mee om deze bewering hard te maken. Uit jouw stelling dat er dagelijks moorden gebeurden en dat de politie niet alle daders weet op te pakken, kan bezwaarlijk afgeleid worden dat de Albanese autoriteiten onwillig of onmachtig zijn om jouw hulp en/of bescherming te bieden. In dit verband kan nog opgemerkt worden dat, hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, deze verplichting niet absoluut is en dit niet kan worden begrepen als een resultaatsverbintenis. Daarenboven werd S.B. weldegelijk veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de moord op jouw paternale oom S.A. en werd ook jouw paternale oom P.A. tot een gevangenisstraf voor het neersteken van N.T. (CGVS, p.10, 11).

- Jij verklaarde dat je, indien je bij een terugkeer naar Albanië problemen zou kennen, jij met behulp van een meerderjarige naar de politie zou kunnen stappen (CGVS, p.13).

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en de **COI Focus: Albania: Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/blood_feuds_in_contemporary_albania_characterisation_prevalence_and_response_by_the_state.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt daarnaast dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera’s in patrouillevoertuigen en van bodycamera’s bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag, en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anti-corruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Bijvoorbeeld werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National AntiCorruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo’s en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer in het geval van bloedwraak niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit dezelfde informatie dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden in het verleden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Binnen het General Directorate of State Police werd er een Headquarters against Crime with Motives of Revenge and Blood Feud opgericht. Wanneer een gezin door bloedwraak in gevaar is, is er een speciale afdeling van de politie, de Sector of Special Protection, die assisteert en monitoring en ondersteuning biedt. Vanaf 2012 hebben de Albanese autoriteiten tevens een databank ontwikkeld met als doel een zicht te krijgen op alle personen en families die in een bloedwraak verwickeld zijn. Zowel de Albanese politie, het parket, vertegenwoordigers van de rechtbanken en de dienst van de Ombudsman hebben toegang tot deze databank. De databank bestrijkt het volledige land en wordt nog steeds regelmatig, geactualiseerd. Zowel de overheid als het middenveld (o.a. religieuze leiders, verzoeningscommissies) proberen verder door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. In 2018 heeft de Albanese politie nog een nieuw actieplan (Action Plan 2057/2018) goedgekeurd voor de preventie, detectie, documentatie en bestrijding van criminele feiten in de context van bloedwraaksituaties. Lokale politiediensten houden hun eigen databases bij en werken ook aan preventie. Ze doen dit samen met lokale actoren uit de burgermaatschappij en de ngo-wereld. Er is binnen de politie ook een taskforce opgericht met de bedoeling om alle activiteiten van lagere afdelingen aan te sturen en te coördineren in de strijd tegen de bloedwraak. Bedoeling van de actieplannen is om de strijd tegen het fenomeen aan te gaan in nauwe samenwerking met lokale overheden en ngo's door de oplossing van conflicten via verzoening, door samenwerking met het parket bij de snelle vervolging en berechting van de daders, door de organisatie van allesomvattende maatregelen om daders te arresteren en door de versterking van de samenwerking met scholen om de jongere generaties op te voeden in de geest van tolerantie en misdaadpreventie. In de periode 2013-2020 heeft de politie ontmoetingen georganiseerd met lokale overheden en ngo's om het bewustzijn van de bevolking rond alle maatregelen te verhogen.

Verder werd op wetgevend vlak de strafwet herhaaldelijk aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Daarnaast dienen gevallen van bloedwraak voortaan behandeld te worden door de Rechtbank voor Zware Misdrijven (Albanees: Gjykata e Krimeve të Rënda). Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Door al deze tussenkomsten is het aantal bloedwraakmoorden de voorbije dertig jaar heel sterk gedaald. Desalniettemin blijven ze voorvallen.

Volgens de ngo Global Initiative zal de Albanese overheid wel degelijk bescherming bieden aan wie melding maakt bij de autoriteiten dat hij (of zij) bedreigd wordt in het kader van een bloedwraak. De bescherming zal gebeuren door monitoring en/of door de arrestatie van de personen die de dreiging heeft geuit. Maar nog volgens deze NGO staan families eerder weigerachtig om zich tot de politie te wenden. In sommige gemeenschappen is er nog steeds belangrijk en wordt de bijstand van de politie inroepen als een zwakte en een schande ervaren.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

Ten slotte kunnen de door jou neergelegde documenten bovenstaande vaststellingen niet ombuigen.

- *Jouw identiteit en nationaliteit, zoals blijkt uit de eerste pagina van jouw paspoort, staan niet ter discussie.*
- *De incidenten die besproken worden in de drie vonnissen die jij neerlegde, en waarover je tevens verklaringen aflegde, staan niet ter discussie. Uit de door jou neergelegde documenten in dit verband blijkt echter niet dat er sprake is van een bloedwraak noch dat jij indien nodig op geen of onvoldoende hulp en/of bescherming van de Albanese autoriteiten zou kunnen rekenen.*

Gelet op hetgeen voorafgaat wordt jou de internationale bescherming geweigerd. Jij hebt met name geen substantiële redenen opgegeven om jouw land van herkomst in jouw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of jij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat jij afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik jouw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel en het hoger belang van het kind.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing.

In een eerste middelonderdeel gaat verzoeker in op zijn kwetsbaar profiel. Hij stelt dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn kwetsbaar profiel als (niet-begeleide) minderjarige vreemdeling en met het hoger belang van het kind. Hij benadrukt dat hij als niet-begeleide minderjarige vreemdeling omkadering en bijstand nodig heeft en meent dat de commissaris-generaal er zich te gemakkelijk van af heeft gemaakt door louter te stellen dat zij rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en door een voogd en een advocaat aanwezig te laten zijn tijdens het persoonlijk onderhoud. Dit betreffen volgens verzoeker geen 'bijzondere toegevingen', gezien zijn jonge leeftijd. De aanwezigheid van de voogd is bovendien wettelijk verplicht (artikel 9 van de Voogdijwet).

Wat betreft de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas meent verzoeker dat er ook rekening moet worden gehouden met de objectieve elementen, meer bepaald de algemene toestand in zijn land van herkomst, het lot van zijn familieleden zoals die van zijn oom en het lot van andere personen in gelijkaardige situaties. Daarnaast dient wat betreft het subjectief element en de individuele beoordeling van de vrees, de persoonlijkheid, de achtergrond, de intellectuele vermogens en de leeftijd van de verzoeker in acht te worden genomen. Verzoeker wijst op zijn jonge leeftijd (14 jaar bij vertrek uit Albanië, heden 16 jaar) en meent dat de commissaris-generaal hier onvoldoende rekening mee heeft gehouden, noch bij het opstellen van de vragen,

noch tijdens het persoonlijk onderhoud, noch bij de beoordeling van het vluchtrelaas. Hij meent dat hem het voordeel van de twijfel moet worden gegeven, gezien zijn jonge leeftijd op het moment van de feiten, zijn vertrek uit Albanië en zijn aankomst in België en zijn huidige minderjarigheid.

Verder verwijst verzoeker naar de documenten die hij heeft neergelegd, zoals zijn paspoort, een vonnis van 21 juni 2004 waarin S.B. werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 jaar en een vonnis van 20 mei 2005 waarin zijn oom werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar. Hij heeft dus een oprechte inspanning gedaan om alle relevante documenten voor te leggen. Hij verwijst ook naar zijn overtuigende verklaringen aangaande zijn leven in Albanië en de bloedwraak. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal de lat erg hoog legt en geenszins rekening houdt met het feit dat hij nog niet geboren was wanneer de gebeurtenissen plaatsvonden en dat hij heden nog maar 16 jaar oud is. Dat de commissaris-generaal hem verwijt dat hij niet exact kan situeren wanneer deze gebeurtenissen hebben plaatsgevonden, is dan ook onbegrijpelijk volgens verzoeker.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoeker in op de bloedwraak. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met de concrete omstandigheden waarin dergelijke bloedwraak zich afspeelt. Verzoeker herhaalt dat dergelijke vendetta enkel de mannelijke lijn raakt en pas vanaf een bepaalde leeftijd. Jonge kinderen en vrouwen worden bijgevolg niet betrokken in dergelijke bloedwraak. Verzoeker verwijst naar het volgende landenrapport: *Country policy and information note: blood feuds, Albania, July 2024 (accessible), updated 20 february 2025*.

Verzoeker stelt dat hij als 14-jarige uit Albanië is vertrokken, dat hij enkel tijdens zijn kindertijd in Albanië heeft verbleven en dat hij op dat moment nog niet rechtstreeks betrokken was in de bloedwraak tussen zijn familie en de familie B., dat dit ook verklaart waarom hij tot zijn vertrek naar school is kunnen gaan maar dat hij, ondanks het feit dat hij naar school kon gaan, geen vrij leven had in Albanië. Zijn leven in Albanië werd gekenmerkt door vrees en een leven in constante vrees is allesbehalve een vrij leven.

Nopens zijn moeder en jongere zus die nog steeds in Albanië leven, wenst verzoeker te benadrukken dat zij, gelet op het bovenstaande, in se niet rechtstreeks slachtoffer dreigen te worden door deze bloedwraak, wat maakt dat zij op heden daar nog steeds kunnen wonen.

Nopens zijn vader wenst verzoeker te benadrukken dat hij het merendeel van zijn tijd in het buitenland doorbrengt. Hoewel de commissaris-generaal poneert dat het loutere feit dat verzoekers vader telkens terugkeert naar de gezinswoning het bestaan van de vrees voor bloedwraak op fundamentele wijze ondermijnt, werpt verzoeker op dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud niet werd bevestigd over de reden waarom zijn vader in het buitenland werkt.

Nopens de bescherming van de Albanese autoriteiten verwijst verzoeker naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Hoewel er de iure verschillende instrumenten zijn ontwikkeld om bloedwraak tegen te gaan, is er de facto nog steeds sprake van actieve bloedwraak in Albanië en slaagt de politie er niet steeds in de nodige bescherming te bieden, noch de daders op te sporen. Verzoeker verwijst naar het volgende landenrapport: *Country policy and information note: blood feuds, Albania, July 2024 (accessible), updated 20 february 2025*. Hij besluit dat, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal voorhoudt, mogelijke slachtoffers van bloedwraak niet de nodige bescherming genieten van de overheid, mede omdat het jaren kan duren vooraleer men een mogelijk slachtoffer vermoordt.

In een derde middelonderdeel gaat verzoeker in op de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst naar de bloedwraak waarin zijn familie is verwickeld en stelt dat hij, gelet op zijn geslacht en leeftijd, nu ook risico loopt om slachtoffer te worden van deze bloedwraak. Verzoeker vreest bij terugkeer slachtoffer te worden van een onmenselijke en vernederende behandeling. Dergelijke moorden zijn schering en inslag in Albanië maar de Albanese overheid kan hier niet adequaat tegen optreden. Zij hebben namelijk noch de middelen, noch de mankracht om de vereiste bescherming te bieden.

Verzoeker vraagt in hoofddoel om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil

met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., punten 64-70).

3.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling van de bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet vastgesteld dat er in hoofde van verzoeker, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hieraan tegemoet te komen werd aan verzoeker in het kader van de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming een aantal steunmaatregelen verleend:

Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en in de aanwezigheid van je advocaat, waarbij beide in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen concrete of dienstige argumenten aan. Hij beperkt zich tot het louter verwijzen naar zijn jeugdige leeftijd en het stellen dat de aanwezigheid van de voogd en de advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud geen “bijzondere toegevingen” zijn maar, wat de aanwezigheid van de voogd betreft, zelfs wettelijk verplicht is.

Na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud oordeelt de Raad dat de betrokken protection officer die binnen de diensten van het CGVS een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, tijdens het onderhoud voldoende oog had voor de jeugdige leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid van verzoeker. Tevens stelt de Raad vast dat noch uit de notities van het persoonlijk onderhoud, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS was verzoeker vijftien jaar oud, dus geen infans, waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in staat was doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over de redenen waarom hij niet terug kan naar zijn land van herkomst. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud en uit de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst. In de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem is overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Albanees en verzoekers voogd en advocaat waren aanwezig die tevens in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Wat betreft de beoordeling over het beschermingsverzoek blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal afdoende rekening heeft gehouden met zijn jeugdige leeftijd, maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Verzoeker brengt door meermaals zijn jeugdige leeftijd te benadrukken geen concrete argumenten bij die voorgaande bevindingen kunnen ontkrachten. Hij laat na in concreto te duiden welke bijkomende steunmaatregelen nog hadden moeten worden genomen.

Het voorgaande, in samenhang gelezen met de onderstaande beoordeling (zie supra), doet blijken dat aan de in hoofde van verzoeker vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Waar verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM is geschonden, merkt de Raad op dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en dus ook van de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek

naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

5.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moeten steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.3. Het beroep van verzoeker is gericht tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 en recent bij koninklijk besluit van 3 december 2025 opnieuw werd vastgesteld als veilig land van herkomst (KB van 3 december 2025 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, B.S. 15 december 2025).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land van herkomst in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van een veilig land van herkomst wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St. Kamer* 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110- 116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, in casu Albanië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige

schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker (cf. RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498).

5.4. Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker zijn land van herkomst, Albanië, heeft verlaten omwille van problemen van bloedwraak. Op 3 december 2003 werd verzoekers oom S.A. gedood door S.B. die naar aanleiding van deze feiten op 21 juni 2004 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien jaar. Op 19 december 2004 hadden verzoekers vader en oom P.A. ruzie met de familieleden van S.B. waarbij verzoekers oom de neef van S.B. neerstak. Verzoekers oom werd naar aanleiding van deze feiten op 20 mei 2005 veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

5.5. Verzoeker heeft in het kader van zijn beschermingsverzoek verschillende documenten voorgelegd (AD CGVS, map documenten), met name een vonnis van 21 juni 2004 waarin S.B. werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien jaar voor de moord op verzoekers oom S.A. op 3 december 2003, een vonnis van 7 juli 2005 waarin P.B., de zoon van S.B., werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar, vier maanden en twintig dagen voor zijn aandeel (bedreigingen) in de gebeurtenissen van 3 december 2003 en een vonnis van 20 mei 2005 waarin verzoekers oom P.A. werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar voor het opzettelijk toebrengen van zware verwondingen aan N.T., de neef van S.B., op 19 december 2004.

De commissaris-generaal trekt de authenticiteit van deze documenten niet in twijfel en betwist de feiten niet. Nergens uit deze documenten blijkt echter dat er sprake is van bloedwraak. Bovendien dateren deze documenten van 2004 en 2005 en hebben ze betrekking op feiten van 2003 en 2004. Verzoeker legt geen andere documenten neer waaruit blijkt dat hij of zijn familie sindsdien omwille van de beweerdde bloedwraak persoonlijke problemen hebben gekend in Albanië.

Hoewel verzoeker een inspanning heeft gedaan om zijn verzoek om internationale bescherming met documenten te staven, volstaan voormelde stukken wegens hun inhoud niet om in deze stand van zaken een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet worden nagegaan of verzoekers verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd en blijf geven van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

5.6. Na lezing van het administratief dossier, oordeelt de Raad dat verzoeker hier niet in slaagt. In navolging van de commissaris-generaal kan er immers geen geloof worden gehecht aan verzoekers bewering dat zijn familie in een bloedwraak verwickeld is, noch aan zijn bewering dat hij persoonlijk het slachtoffer zal worden van deze bloedwraak.

Vooreerst verwijst de commissaris-generaal terecht naar het verzoek om internationale bescherming van verzoekers broer dat op 19 april 2024 door het CGVS kennelijk ongegrond werd bevonden omdat geen geloof kon worden gehecht aan het bestaan van een bloedwraak tussen verzoekers familie en de familie B. en waartegen verzoekers broer geen beroep bij de Raad heeft ingediend. Verzoeker voert hiertegen geen verweer in het verzoekschrift.

Verder stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat het feit dat verzoekers vader sinds de gebeurtenissen van 2003 en 2004 om de drie maanden van Italië, waar hij als bouwvakker werkzaam is, naar Albanië reist waar hij dan meestal een week verblijft (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6), het bestaan van bloedwraak op een fundamentele wijze ondermijnt. Verzoeker werpt in het verzoekschrift op dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud niet werd bevraagd over de reden waarom zijn vader in het buitenland werkt. De Raad ziet niet in hoe dit een ander licht had kunnen werpen op de pertinente vaststelling dat de driemaandelijke terugkeer van verzoekers vader naar Albanië sinds de gebeurtenissen van 2003 en 2004, de algehele geloofwaardigheid van de vrees voor bloedwraak op fundamentele wijze ondermijnt. Verzoeker laat ook na om dit in het verzoekschrift nader toe te lichten.

Tot slot bemerkt de commissaris-generaal terdege op dat verzoeker zijn persoonlijke vrees om slachtoffer te worden van deze bloedwraak geenszins aannemelijk maakt op basis van volgende pertinente vaststellingen:

- *“Je had een vrij leven in Albanië. Je ging naar school, je deed boodschappen en je voetbalde veel met jouw vrienden (CGVS, p. 8 en 9). Hieruit blijkt geen vrees om slachtoffer te worden van de familie B.*
- *Jouw vrees over eventuele toekomstige problemen is volledig hypothetisch. Jij haalde aan dat ze een huurling zouden gebruiken om iemand van jouw familie te vermoorden. Je wist echter niet of de tegenpartij concrete plannen had om zoiets te doen. Je stelde louter dat in Albanië moorden op deze manier gepleegd*

werden (CGVS, p.13). Jouw voogd gaf aan dat Su.A., de zoon van je paternale oom S.A., wraak zou willen nemen voor de dood van zijn vader en dat daardoor het conflict tussen jouw familie en de tegenpartij terug zou opblazen (CGVS, p.14). Jij gaf daarbij echter aan dat je neef geen concrete plannen had. Meer zelfs, volgens jou was hij niet van plan om wraak te nemen. Jij geloofde niet dat hij zoiets zou doen (CGVS, p.14).

- Jouw voogd haalde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat je een tijdje niet naar school ging omwille van bedreigingen (CGVS-vragenlijst, ingevuld bij DVZ, vraag 3.9), hetgeen vreemd overkomt gezien jij er expliciet verklaarde dat je niet bedreigd werd (CGVS-vragenlijst, ingevuld bij DVZ, vraag 3.5). Tijdens jouw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde je bovendien dat je op school nooit problemen kende, dat je er nooit ruzie had en een goede relatie had met je medeleerlingen. Ook al ging je niet elke dag naar school, je bevestigde dat je tot je vertrek uit Albanië, een of twee maanden na het einde van het schooljaar, naar school ging (CGVS, p.8). Je gaf tot slot aan dat er nooit iets concreet met jou is gebeurd omwille van deze bloedwraak (CGVS, p.13)."

Door in het verzoekschrift te verwijzen naar algemene landeninformatie en het algemeen stellen dat bloedwraak enkel de mannelijke lijn raakt en pas vanaf een bepaalde leeftijd aanvangt, brengt hij geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij een persoonlijke vrees heeft om slachtoffer te worden van bloedwraak.

De motieven in de bestreden beslissing inzake verzoekers beperkte kennis over de feiten die tot de vonnissen van 2004 en 2005 hebben geleid en inzake de achternaam van de tegenpartij in één van die vonnissen, worden door de Raad, gelet op verzoekers minderjarigheid en gelet op het feit dat verzoeker nog niet was geboren wanneer deze gebeurtenissen plaatsvonden, als overtollige motieven beschouwd. Verzoekers kritiek hierop dient derhalve niet te worden besproken.

5.7. Los van de geloofwaardigheid van de problemen van beweerde bloedwraak, stelt de commissaris-generaal terdege vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij geen beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Albanië zou kunnen doen – op de hulp en/of de bescherming van de Albanese autoriteiten. Verzoeker maakt om die reden geen nood aan internationale bescherming aannemelijk.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de landeninformatie waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn om onder meer corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit de informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismes voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen garanderen en dat alle Albanese burgers in het algemeen toegang hiertoe hebben.

De Raad stipt hierbij aan dat bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat, ook de Belgische niet, kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Verder wordt in de bestreden beslissing nog terdege gesteld:

“Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera’s in patrouillevoertuigen en van bodycamera’s bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag, en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anti-corruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Bijvoorbeeld werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National AntiCorruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo’s en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer in het geval van bloedwraak niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit dezelfde informatie dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete.

In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden in het verleden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Binnen het General Directorate of State Police werd er een Headquarters against Crime with Motives of Revenge and Blood Feud opgericht. Wanneer een gezin door bloedwraak in gevaar is, is er een speciale afdeling van de politie, de Sector of Special Protection, die assisteert en monitoring en ondersteuning biedt. Vanaf 2012 hebben de Albanese autoriteiten tevens een

databank ontwikkeld met als doel een zicht te krijgen op alle personen en families die in een bloedwraak verwickeld zijn. Zowel de Albanese politie, het parket, vertegenwoordigers van de rechtbanken en de dienst van de Ombudsman hebben toegang tot deze databank. De databank bestrijkt het volledige land en wordt nog steeds regelmatig, geactualiseerd. Zowel de overheid als het middenveld (o.a. religieuze leiders, verzoeningscommissies) proberen verder door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. In 2018 heeft de Albanese politie nog een nieuw actieplan (Action Plan 2057/2018) goedgekeurd voor de preventie, detectie, documentatie en bestrijding van criminele feiten in de context van bloedwraaksituaties. Lokale politiediensten houden hun eigen databases bij en werken ook aan preventie. Ze doen dit samen met lokale actoren uit de burgermaatschappij en de ngo-wereld. Er is binnen de politie ook een taskforce opgericht met de bedoeling om alle activiteiten van lagere afdelingen aan te sturen en te coördineren in de strijd tegen de bloedwraak. Bedoeling van de actieplannen is om de strijd tegen het fenomeen aan te gaan in nauwe samenwerking met lokale overheden en ngo's door de oplossing van conflicten via verzoening, door samenwerking met het parket bij de snelle vervolging en berechting van de daders, door de organisatie van allesomvattende maatregelen om daders te arresteren en door de versterking van de samenwerking met scholen om de jongere generaties op te voeden in de geest van tolerantie en misdaadpreventie. In de periode 2013-2020 heeft de politie ontmoetingen georganiseerd met lokale overheden en ngo's om het bewustzijn van de bevolking rond alle maatregelen te verhogen.

Verder werd op wetgevend vlak de strafwet herhaaldelijk aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Daarnaast dienen gevallen van bloedwraak voortaan behandeld te worden door de Rechtbank voor Zware Misdrijven (Albanees: Gjykata e Krimeve të Rënda). Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Door al deze tussenkomsten is het aantal bloedwraakmoorden de voorbije dertig jaar heel sterk gedaald. Desalniettemin blijven ze voorvallen.

Volgens de ngo Global Initiative zal de Albanese overheid wel degelijk bescherming bieden aan wie melding maakt bij de autoriteiten dat hij (of zij) bedreigd wordt in het kader van een bloedwraak. De bescherming zal gebeuren door monitoring en/of door de arrestatie van de personen die de dreiging heeft geuit. Maar nog volgens deze NGO staan families eerder weigerachtig om zich tot de politie te wenden. In sommige gemeenschappen is er nog steeds belangrijk en wordt de bijstand van de politie inroepen als een zwakte en een schande ervaren.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers.”

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen de Albanese autoriteiten aan al hun onderdanen de nodige bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Het komt bijgevolg aan verzoeker zelf toe om in zijn individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich tot de Albanese autoriteiten wendt om bescherming te vragen. Hij slaagt hierin evenwel niet. Verzoeker toont noch tijdens zijn persoonlijk onderhoud noch in zijn verzoekschrift met concrete elementen aan dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, of dat van hem niet redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Albanese autoriteiten voor bescherming.

In de bestreden beslissingen wordt op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

- “Jij wist niet of er iemand van jouw familie naar de politie ging omwille van deze bloedwraak (CGVS, p.13).
- Jouw bewering dat de Albanese autoriteiten je geen bescherming kunnen bieden en dat er geen justitie is in Albanië, kan niet overtuigen. Niet alleen kan verwezen worden naar onderstaande informatie waaruit het tegendeel blijkt, ook maakte jij zelf niets mee om deze bewering hard te maken. Uit jouw stelling dat er dagelijks moorden gebeurden en dat de politie niet alle daders weet op te pakken, kan bezwaarlijk afgeleid worden dat de Albanese autoriteiten onwillig of onmachtig zijn om jouw hulp en/of bescherming te bieden. In dit verband kan nog opgemerkt worden dat, hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, deze verplichting niet absoluut is en dit niet kan worden begrepen als een resultaatsverbintenis. Daarenboven werd S.B. weldegelijk veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de moord op jouw paternale oom S.A. en werd ook jouw paternale oom P.A. tot een gevangenisstraf voor het neersteken van N.T. (CGVS, p.10, 11).
- Jij verklaarde dat je, indien je bij een terugkeer naar Albanië problemen zou kennen, jij met behulp van een meerderjarige naar de politie zou kunnen stappen (CGVS, p.13).”

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen dienstige argumenten aan die afbreuk kunnen doen aan de voorgaande analyse. Door te verwijzen naar algemene landeninformatie waaruit blijkt dat er voor de Albanese autoriteiten nog ruimte is voor vooruitgang en verbetering in het kader van het bieden van bescherming aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedwraak, wat ook in de bestreden beslissing wordt erkend, slaagt hij er niet in om met concrete elementen aannemelijk te maken dat hij, wat betreft zijn beweerde problemen van bloedwraak, bij terugkeer geen of onvoldoende beroep zal kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

5.8. Tot slot waar verzoeker in het verzoekschrift opwerpt dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn kwetsbaar profiel van niet-begeleide minderjarige en het hoger belang van het kind, volgt de Raad evenmin.

De commissaris-generaal heeft wel degelijk rekening gehouden met verzoekers minderjarige leeftijd en de nodige voorzichtigheid getoond bij de behandeling en de beoordeling van dit dossier. Dit blijkt bovendien ook uit de vaststelling dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de aandacht van de minister van Asiel en Migratie vestigt op het feit dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op hem moet worden toegepast.

Te dezen dient ook opgemerkt dat de algemene bepaling dat het hoger belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat geen afbreuk kan doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en het Verdrag van Genève duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling, dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

5.9. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker geen gronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt.

5.10. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan verzoekers relaas ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepaling.

Verder blijkt uit niets dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus, zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan evenmin worden toegekend.

5.11. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst, Albanië, in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal terecht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

5.12. Inzake de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wijst de Raad er op dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat en zijn voogd. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.13. Inzake de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is. Aangezien de commissaris-generaal in zijn motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

5.14. Tot slot, inzake de aangevoerde schending van het evenredigheidsbeginsel merkt de Raad op dat dit beginsel in de thans gevoerde procedure niet aan de orde is. Het komt de commissaris-generaal en de Raad in casu enkel toe na te gaan of verzoeker voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde al dan niet internationale bescherming te verlenen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van de samenleving in het onthaalland, valt niet onder de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

5.15. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5.16. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS